

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที 9 เดือนเมษายน พ.ศ.2561 หน้า 19 มูลค่าข่าว 573,345.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คำสาธภาพจาก โมสต์ อัยยาศิวก์บอย เรื่องการนอยด์ขั้นสุด และคำถามสุดจิตจากครอบครัว

ตัวจริงของ “จ้อย” เป็นคนตลก - ที่บอกอย่างนี้ เพราะช่วงเวลาราว 1 ชั่วโมงที่ได้คุยกัน โมสต์ วิศรุต หิมรัตน์ มักจะหลุดคำพูดชวนหัวออกมาเป็นระยะๆ และนั่นก็ทำให้บรรยากาศของการสนทนาเป็นไปอย่างสดชื่น แจ่มใส

“ดีใจนะครับ แต่กึ่งๆ นิดหนึ่ง” หนุ่มวัย 25 ที่หน้าตาอ่อนเยาว์กว่าอายุจริงบอก

“เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างฉับพลัน ไม่ได้เตรียมตัวเท่าไร แต่ทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องดี” พูดอย่างนั้นแล้วเขาก็ยิ้ม

ดูน่ารักสมฉายา “คิวท์บอย”

^ ^

โมสต์ที่รู้เรื่องกระแสความฮอตของละคร “บุพเพสันนิวาส” แบบใกล้ชิด เพราะตอนละครเริ่มแพร่ภาพ เขาอยู่ในหลักสูตรเรียนภาษาที่สหรัฐอเมริกา นาน 7 เดือน ดังนั้นพอกลับมาแล้วเจอปฏิกิริยาแฟน ๆ จน “ทำตัวไม่ถูกอยู่นิดหนึ่ง” ว่าอย่างนั้น

“ตอนอยู่ต่างประเทศ คนไทยที่นั่นก็ดู เขารู้จักจ้อย เลารู้จักผม มีคนมาขอถ่ายรูป แล้วก็ถูกเชิญไปกินข้าวที่ร้านอาหารไทยฟรี”

“ความเร่ร่อนอยู่ตรงนี้” เจ้าตัวเล่าพลางหัวเราะ

ก่อนจะเข้าสู่โหมดจริงจัง (ขึ้นนิด) ว่า ไม่หอรอก เพราะความรู้สึกจริงๆ คือปลื้มที่ทำงานแล้วมีคนชื่นชอบต่างหาก

● เกือบได้เป็นนักร้อง แต่เคยได้เป็นพิธีกรด้วยนะออเจ้า

ก่อนหน้าที่จะเป็น “อัยยาศิวก์บอย” ในวันนี้ โมสต์บอกว่าเคยผ่านเวที “ดัชชีบอย แอนด์ เกิร์ล” เมื่อปี 2009 จากนั้นก็ได้รับคัดเลือกเป็นศิลปินฝึกหัดของแกรมมี่อยู่ 2 ปี ไม่ได้เป็นนักร้องก็จริง หากก็มีโอกาสได้

เป็นพิธีกรของ ช่องแบ่ง รุม

แต่ “เป็นอยู่เทปหนึ่ง แล้วไม่ได้เป็นอีกเลย”

“เขาเรียกเราไป เพราะเราเป็นเด็กน่ารักใจ หน้าที่ดี แต่ตอนนั้นยังไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไร เพลามาก แต่ว่าเข้าใจนะ เพราะตอนนั้นเราร้องเพลงไม่ค่อยได้”

พอมาเจอ “ครั้งเดียวจบ” เด็กหนุ่มที่ “อุตส่าห์มาจากบ้านที่หนองคาย เรียน ม.5 เทอม 1 ต้องย้ายกลางคันมากรุงเทพฯ อะ งงไปหมด ทุกอย่างใหม่หมด ไม่รู้เรื่องอะไร” เล่นนอยด์ขั้นสุด

พอถึงเวลาต้องเข้ามหาวิทยาลัย เลยเลือกเรียนเอกการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยเหตุผลเดียวคือ “เจ็บใจ” และนั่นก็เป็นจุดเปลี่ยนในชีวิต ที่ทำให้ “จากเด็กมึน ไม่รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร มีจุดหมายว่าอยากเป็นนักแสดง”

“ตั้งใจมาตั้งแต่ตอนนั้นเลย”

...

● ‘โก’ของจ้อย

“ว่าแล้วต้องถามถึง” เขาลั่นคำนี้ แล้วหัวเราะทันทีที่ได้ยินคำถาม เพราะหลายคนที่เจอเขาก็ถามไถ่ถึงโกหลายคน

แล้วว่า “ดีใจกับโกนะ ไม่รู้ว่ามันจะรู้ไหมว่ามีแฟนคลับ”

5555

โมสตีที่ก่อนหน้านี้เคยใกล้ชิดกับโกก็เฉพาะตอนกินอาหาร บอกว่าที่เราเห็นเขาอุ้มโกไปไหนมาไหนแบบซิลส์ๆ นะ เอาเข้าจริงแล้วเหนียวมาก

“ถ่ายมา 1 ปี 8 เดือน ถ้าเล่นกับตัวละครที่เป็นคน พอถึงระยะหนึ่งก็จะสนิทกัน แต่ว่าโกเราต้องเปลี่ยนตัวใหม่ตลอดเวลา มันจำเราไม่ได้หรอก เวลาเอาตัวใหม่มา เราก็ต้องติดกับมันใหม่ แล้ว

โกเป็นสัตว์ขี้ตื่น ตกใจง่าย แต่ละตัวยังแตกต่างกัน ตีนกลิ้งไม่เหมือนกัน พลังไม่เหมือนกัน บางตัวเชื่อง ก็อยู่กับผมหนึ่งๆ บางตัวก็ยาก จะหนี ที่สำคัญนี่เป็นโกที่ดี เวลาขยับตื่นแต่ละที แขนผมเป็นรอยเลย”

ทั้งนี้ แม้จะศึกษาวิธีจับขาโก เพื่อให้ “เอาอยู่” แต่มีหลายทีที่รู้สึกเหมือนจะเอาไม่อยู่ จึงค่อนข้างกังวล โดยเฉพาะตอนพาโกขึ้นเรือ ด้วยเดาใจโกไม่ถูกจริงๆ ว่าจะตื่น หรืออยากหนีออกจากตะกร้าตอนไหน

ที่หลายคนห่วงฉากที่เชือกโดนหัวโกนั้น โมสตีว่าดูแล้วไม่น่าจะเป็นอะไร เพราะโกหดหัวได้เร็ว

“เล่นเรื่องนี้ ผมเข้าใจธรรมชาติของสัตว์มากขึ้น ถ้ามีโอกาสได้เล่นละครด้วยกันอีก สัญญาว่าจะโกให้ดีกว่านี้”

● จากเรือพาย สูเรือใบ

ในละคร เราจะเห็น “คุณพีพีมัน” ใช้ “จ้อย” ให้เตรียมเรือและพายไปส่งโหนดไหนต่อไหน ซึ่งบ่าวคนสนิทก็ทำด้วยความซนแข็ง แต่ชีวิตจริง ช่วงที่เริ่มถ่ายทำ “พายเรือนี้เข็งมากเลย” เขาเล่า

เหตุเพราะฉากไหนที่ไม่ต้องเข้า ไม่มีบทเขา แทนที่จะได้พัก ก็ต้องลงเรือ หัดพาย พาย พาย และพาย จนสุดท้ายกลายเป็นคนพายเรือเก่ง และเป็นคนชอบเรือ ถึงขั้นไปเริ่มเล่นเรือใบ

“ก่อนหน้านี้อย่าว่าแต่พายเรือเลย ว่ายน้ำยังไม่เป็น ตอนนีพายเรือเป็น ก็ยังว่ายน้ำไม่เป็นอยู่นะ แต่ว่าชอบความรู้สึกที่ได้อยู่เรือ เล่นเรือ”

● ว่าด้วยเรื่อง “แฟน”

“โสดมาลึกลับแล้วนะ” นี่เขาว่า

ก่อนบอก ที่ผ่านมามีคนเราก็กดมีเรื่องก๊ากกั๊วโหล่เล้งชีวิตบ้าง แต่เขาเองไม่ค่อยมีเรื่องแบบนี้ อีกทั้งช่วงที่มีก็ไม่เคยเล่าให้ครอบครัวฟัง

“ที่บ้านถามว่าเป็นตุ๊ดหรือเปล่า” เล่าพลางยิ้ม ก่อนยืนยันกับเราด้วยคำเดียวที่บอกกับทางบ้าน “ไม่ได้เป็นนะ”

เรื่องนี้สาวคนที่เขาคุยอยู่คงยืนยันได้

“ผมชอบผู้หญิงผิวแทน แล้วก็สายตาดูๆ นิดนึง ชอบคนที่มองแล้วเราเห็นความเป็นตัวของตัวเองของเขา คนที่มีความธรรมชาติ แสดงออกถึงความเป็นตัวเองแบบกำลังดี”

และยังถ้ามีความสดใสและความเช็กช้อยในตัว นี่คือใช่!!